

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 610

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 12 august 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 420 din 28 mai 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271 ¹ și art. 271 ² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii	2–4
Decizia nr. 457 din 16 iunie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 197 din Codul de procedură civilă	5–6
Decizia nr. 468 din 16 iunie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 296 ²² alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	7–9
Decizia nr. 504 din 30 iunie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 296 ² și ale art. 296 ²¹ alin. (1) lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	9–11
Decizia nr. 523 din 7 iulie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	11–12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
87. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, pentru modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare a Direcției secretariat general și protocol, aprobat prin Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 53/2013	13–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 420**

din 28 mai 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ și art. 271² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ și art. 271² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Financiar Urban — S.R.L. în Dosarul nr. 6.280/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal, de Sutech — S.R.L. în Dosarul nr. 591/57/2014 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și de Novara T Impex — S.R.L. în Dosarul nr. 1.991/54/2014 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 1.275D/2014, nr. 1.277D/2014 și nr. 1.412D/2014.

2. Dezbaterile au avut loc la data de 14 mai 2015, în prezența reprezentanților autorului excepției Sutech — S.R.L., avocații Ionuț Șerban și Dan Cristea, și cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea a conexasat dosarele nr. 1.277D/2014 și nr. 1.412D/2014 la Dosarul nr. 1.275D/2014, care a fost primul înregistrat, și, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, a amânat pronunțarea, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, pentru data de 28 mai 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

3. Prin Decizia nr. 8.081 din 3 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 6.280/2/2014, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ și art. 271² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii.**

4. Prin Decizia nr. 4.051 din 29 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 591/57/2014, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ și art. 271² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor**

de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii.

5. Prin Încheierea din 16 decembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.991/54/2014, **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii.**

6. Excepția a fost ridicată de Financiar Urban — S.R.L., Sutech — S.R.L. și Novara T Impex — S.R.L. în cauze având ca obiect soluționarea plângerilor formulate împotriva deciziilor pronunțate de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor prin care s-au respins contestațiile depuse împotriva rezultatului procedurii de licitație deschisă în vederea atribuirii unor contracte de lucrări.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia apreciază, în esență, că jurisdicția Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor este una specială, administrativă, iar prin dispozițiile de lege criticate nu se mai poate vorbi despre jurisdicția administrativă gratuite, ci despre taxe impuse anumitor subiecte de drept care, potrivit legii, au dreptul să sesizeze un organ administrativ. Astfel, impunerea prin lege a unei sarcini patrimoniale de 1% din valoarea unui contract de achiziție publică reprezintă o îngrădire a exercitării dreptului de acces la instanță.

8. De asemenea, consideră că textele de lege supuse controlului de constituționalitate impun o sarcină oneroasă pentru accesul la justiție doar uneia dintre părțile potențiale ale unui litigiu, anume operatorul economic participant. Or, această situație generează o discriminare între operatorul economic și autoritatea contractantă, ca părți procesuale aflate pe poziții de egalitate. Totodată, susțin că garanția de bună conduită, deși poartă această denumire, nu este altceva decât o taxă de timbru mascată.

9. În final, apreciază că „obligativitatea achitării anticipate a garanției de bună conduită răstoarnă prezumția de bună conduită a operatorilor economici implicați în derularea unor proceduri reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 și restrânge, în mod evident, accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, condiționând judecarea pe fond a cauzei de plata unei taxe împovărătoare și prohibitive pentru operatorii economici”.

10. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal** își exprimă opinia în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate, prin raportare la art. 21 alin. (4) din Constituție, având în vedere că garanția de bună conduită nu are caracterul unei taxe de natură a suprima caracterul gratuit al jurisdicției administrative, ci a fost instituită de legiuitor în scopul declarat de a proteja autoritatea contractantă de riscul unui eventual comportament abuziv al operatorului economic, pe întreaga perioadă cuprinsă între data depunerii contestației și până la data rămânerii definitive a deciziei Consiliului Național de

Soluționare a Contestațiilor sau hotărârii instanței de judecată, astfel cum se arată explicit în expunerea de motive a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014.

11. Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal își exprimă opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) și art. 21 alin. (4).

12. Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, întrucât prin noile măsuri impuse în sarcina agenților economici se dorește o fluidizare a întregului proces de atribuire a contractelor de achiziții publice, limitarea practicilor abuzive din partea agenților economici care, prin modul de a formula neîngrădit contestații, nu au făcut decât să îngreuneze în mod netemeinic procedurile și așa anevoioase de atribuire a contractelor de achiziții publice.

13. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse de autorii excepției Financiar Urban — S.R.L. și Sutech — S.R.L., precum și de partea SNGN Romgaz — S.A., susținerile reprezentanților autorului excepției Sutech S.R.L., concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 271¹ și art. 271² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 20 iulie 2006, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții introduse prin art. I pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 30 iunie 2014, având următorul cuprins:

— Art. 271¹: „(1) În scopul de a proteja autoritatea contractantă de riscul unui eventual comportament necorespunzător, contestatorul are obligația de a constitui garanția de bună conduită pentru întreaga perioadă cuprinsă între data depunerii contestației/cererii/plângerii și data rămânerii definitive a deciziei Consiliului/hotărârii instanței de judecată de soluționare a acesteia.

(2) Contestația/Cererea/Plângerea va fi respinsă în cazul în care contestatorul nu prezintă dovada constituirii garanției prevăzute la alin. (1).

(3) Garanția de bună conduită se constituie prin virament bancar sau printr-un instrument de garantare emis în condițiile legii de o societate bancară ori de o societate de asigurări și se depune în original la sediul autorității contractante și în copie la Consiliu sau la instanța de judecată, odată cu depunerea contestației/cererii/plângerii.

(4) *Quantumul garanției de bună conduită se stabilește prin raportare la valoarea estimată a contractului ce urmează a fi atribuit, astfel:*

a) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. a) și b);

b) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. c), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 10.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției;

c) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. a) și b), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 25.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției;

d) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. c), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 100.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției.

(5) *Garanția de bună conduită trebuie să aibă o perioadă de valabilitate de cel puțin 90 de zile, să fie irevocabilă și să prevadă plata necondiționată la prima cerere a autorității contractante, în măsura în care contestația/cererea/plângerea va fi respinsă.*

(6) *În cazul în care, în ultima zi de valabilitate a garanției de bună conduită, decizia Consiliului sau hotărârea instanței de judecată nu este rămasă definitivă, iar contestatorul nu a prelungit valabilitatea garanției de bună conduită în aceleași condiții de la alin. (1)—(5), autoritatea contractantă va reține garanția de bună conduită. Prevederile art. 271² alin. (3)—(5) se aplică în mod corespunzător.*

(7) *Prevederile alin. (1)—(6) se aplică în mod corespunzător și în situația în care plângerea împotriva deciziei Consiliului este formulată de o altă persoană decât autoritatea contractantă sau contestator, conform art. 281.¹;*

— Art. 271²: „(1) În cazul în care contestația este respinsă de către Consiliu sau de către instanța de judecată, atunci când contestatorul se adresează direct instanței, autoritatea contractantă are obligația de a reține garanția de bună conduită de la momentul rămânerii definitive a deciziei Consiliului/hotărârii instanței de judecată. Reținerea se aplică pentru loturile la care contestația a fost respinsă.

(2) *Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul în care contestatorul renunță la contestație/cerere/plângere.*

(3) *Măsura prevăzută la alin. (1) nu va fi aplicată în cazul în care Consiliul/instanța de judecată respinge contestația ca rămasă fără obiect sau în cazul în care s-a renunțat la contestație/cerere/plângere, ca urmare a adoptării de către autoritatea contractantă a măsurilor de remediere necesare, în condițiile art. 256³ alin. (1).*

(4) *În situația în care Consiliul admite contestația, respectiv instanța competentă admite plângerea formulată împotriva deciziei Consiliului de respingere a contestației, autoritatea contractantă are obligația de a restitui contestatorului garanția de bună conduită, în cel mult 5 zile de la momentul rămânerii definitive a deciziei/hotărârii.*

(5) *În situația în care contestatorul se adresează direct instanței de judecată și aceasta admite cererea introdusă, prevederile alin. (4) se aplică în mod corespunzător.*

(6) *Sumele încasate de autoritatea contractantă din executarea garanției de bună conduită reprezintă venituri ale autorității contractante.”*

17. Autorii excepției susțin că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în drepturi și art. 21 alin. (1), (2) și (4) privind accesul liber la justiție.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 19 martie 2015, a admis

excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 271² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 sunt neconstituționale și a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ și art. 271² alin. (3)–(6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006.

19. Curtea a constatat că dispozițiile art. 271² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, care prevăd reținerea necondiționată a garanției de bună conduită în cazul respingerii contestației/cererii/plângerii, sunt neconstituționale, întrucât îngădesc accesul liber la justiție — art. 21 alin. (1) din Constituție — prin descurajarea contestatorului de a formula o contestație/cerere/plângere, considerându-se *de plano* că orice respingere se convertește într-o sancțiune pentru un comportament necorespunzător. Totodată, Curtea a constatat că este afectat și dreptul de proprietate privată, prevăzut de art. 44 din Constituție, diminuarea patrimoniului autorilor contestațiilor/cererilor/plângerilor neputând fi consecința directă a exercitării unui drept sau a unei libertăți fundamentale, respectiv a unui drept procesual (paragrafele 46 și 47 din Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, precitată).

20. În aceste condiții, față de constatarea neconstituționalității art. 271² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, sunt incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, potrivit căreia „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Constatând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit după sesizarea Curții Constituționale, excepția cu acest obiect urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

21. În procesul de aplicare și interpretare a legislației incidente în cauză, instanța de judecată, potrivit dispozițiilor

art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, urmează să respecte Decizia Curții Constituționale nr. 5 din 15 ianuarie 2015, atât sub aspectul dispozitivului, cât și al considerentelor pe care acesta se sprijină. Prin urmare, chiar dacă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă, potrivit jurisprudenței Curții, prezenta decizie, în temeiul deciziei de constatare a neconstituționalității, poate reprezenta motiv de revizuire, conform art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, raportat la incidența acestor articole în speță.

22. Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ alin. (5) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, Curtea reține că acestea nu îndeplinesc condiția legăturii cu soluționarea cauzei, în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, deoarece prevăd condițiile ulterioare constituirii garanției de bună conduită, respectiv să aibă o perioadă de valabilitate de cel puțin 90 de zile, să fie irevocabilă și să prevadă plata necondiționată la prima cerere a autorității contractante, în măsura în care contestația/cererea/plângerea va fi respinsă, precum și situațiile în care se va reține garanția de bună conduită. Or, având în vedere că din analiza înscrisurilor aflate în dosare nu reiese îndeplinirea condiției prevăzute de art. 271¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, Curtea va respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ alin. (5) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006.

23. Cât privește dispozițiile art. 271¹ alin. (1)–(4) și (7) și art. 271² alin. (3)–(6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, Curtea reține că aspectele invocate de autorii excepției în motivarea criticii de neconstituționalitate ridică probleme care țin de interpretarea și aplicarea legii, aspecte care excedează controlului de constituționalitate, astfel încât excepția de neconstituționalitate ridicată urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

24. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1–3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Financiar Urban — S.R.L. în Dosarul nr. 6.280/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal, de Sutech — S.R.L. în Dosarul nr. 591/57/2014 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și de Novara T Impex — S.R.L. în Dosarul nr. 1.991/54/2014 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ și ale art. 271² alin. (3)–(6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de aceiași autori în aceleași dosare ale aceluiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal, Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 mai 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 457

din 16 iunie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 197 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 197 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Teodor Moga în Dosarul nr. 1.592/104/2013/a2 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.378D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că prevederile constituționale referitoare la dreptul de acces liber la justiție nu semnifică faptul că acesta nu poate fi supus niciunui fel de limitări. Necesitatea achitării unei taxe judiciare de timbru nu constituie o încălcare a accesului liber la justiție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 26 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.592/104/2013/a2, **Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 197 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Teodor Moga într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea unei acțiuni în anularea unei hotărâri de desemnare a unui administrator special în cadrul procedurii insolvenței.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că prevederile de lege care stabilesc că netimbrarea sau timbrarea insuficientă atrage anularea cererii de chemare în judecată îngreșesc accesul liber la justiție, condiționându-l de plata unor sume de bani, pretinse în exces, și „se abat de la asumarea existenței sigure a individului în armonie cu garanția că accesul la justiție este liber”, menționând art. 1 alin. (3) din Constituție. Arată că din art. 21 alin. (2) din Legea fundamentală rezultă că dreptul de acces la justiție are caracter absolut, excluzând orice limitare a acestuia. Autorul excepției precizează că, în *Cauza Kreutz împotriva Poloniei*,

soluționată prin Hotărârea din 19 iunie 2001, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat încălcarea art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât instanța poloneză s-a sustras de la soluționarea cererii în același mod în care Tribunalul Olt s-a sustras de la soluționarea cererii sale, prin anularea acesteia ca netimbrată. Susține că textele de lege criticate au ca efect sacrificarea relațiilor cetățean-stat și de încredere în eficacitatea justiției, în condițiile în care art. 21 alin. (2) din Constituție a interzis statului să stabilească taxe pentru promovarea cererii la instanță.

6. **Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă** arată că, astfel cum a observat și Curtea Constituțională în jurisprudența sa, nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 20 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, și cele ale art. 197 din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012.

11. Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru a fost abrogată prin art. 58 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013. Ca atare, Curtea trebuie să verifice incidența cauzei de inadmisibilitate prevăzute de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, referindu-se la sintagma „*in vigoare*” din cuprinsul art. 29 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională a reținut că poate exercita controlul de constituționalitate asupra dispozițiilor aplicabile cauzei care nu mai sunt în vigoare, dacă efectele lor juridice continuă să se producă și după ieșirea din vigoare a acestora. O astfel de soluție a fost justificată prin faptul că, deși

abrogată, „legea civilă poate ultraactiva în unele situații, potrivit principiului *tempus regit actum*”. În vederea stabilirii obiectului prezentei excepții de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. 55 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, „*Pentru cererile și acțiunile introduse până la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, timbrul judiciar se aplică, respectiv taxele judiciare de timbru se stabilesc și se plătesc în cuantumul prevăzut de legea în vigoare la data introducerii lor*”. Din examinarea dosarului cauzei rezultă că acțiunea introductivă de instanță a fost formulată anterior intrării în vigoare a ordonanței de urgență mai sus menționate, fiind aplicabile cauzei prevederile Legii nr. 146/1997.

12. Prin urmare, controlul de constituționalitate va purta asupra prevederilor art. 20 alin. (3) din Legea nr. 146/1997, potrivit căroră „*Neîndeplinirea obligației de plată [a taxei judiciare de timbru] până la termenul stabilit se sancționează cu anularea acțiunii sau a cererii*”.

13. De asemenea, obiect al excepției îl constituie și prevederile art. 197 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „*În cazul în care cererea este supusă timbrării, dovada achitării taxelor datorate se atașează cererii. Netimbrarea sau timbrarea insuficientă atrage anularea cererii de chemare în judecată, în condițiile legii*”.

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin următoarelor prevederi din Constituție: art. 1 alin. (3), potrivit căroră România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate, art. 21 alin. (1), în conformitate cu care orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, și art. 21 alin. (2), care statuează că nicio lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept. Invocă, de asemenea, și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul la un proces echitabil, soluționat de o instanță independentă și imparțială.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin numeroase decizii, ca, de exemplu, Decizia nr. 640 din 28 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 11 iunie 2009, Decizia nr. 1.668 din 15 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 23 februarie 2010, și Decizia

nr. 1.234 din 5 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 18 noiembrie 2010, sau Decizia nr. 627 din 12 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 445 din 4 iulie 2012, Curtea a reținut, în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (hotărârea pronunțată în Cauza *Ashingdane împotriva Regatului Unit*, 1985, paragraful 57), că o caracteristică a principiului liberului acces la justiție este aceea că nu este un drept absolut. Astfel, acest drept, care cere prin însăși natura sa o reglementare din partea statului, poate fi subiectul unor limitări, atât timp cât nu este atinsă însăși substanța sa.

16. În acest context, Curtea a constatat că accesul liber la justiție nu înseamnă gratuitate. Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Cheltuielile ocazionate de îndeplinirea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 alin. (1) din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii.

17. Curtea a mai reținut că plata taxelor judiciare de timbru fiind o condiție legală pentru începerea proceselor civile, obligația la plata anticipată a acestor taxe (în unele cazuri până la un termen ulterior, stabilit de instanța judecătorească) este justificată, ca și sancțiunea anulării acțiunii sau cererii, în caz de neplată a acestora.

18. Considerații similare justifică sancțiunea anulării cererii de chemare în judecată prevăzută de art. 197 din Codul de procedură civilă, instituirea unei asemenea exigențe nefiind de natură să obstrucționeze, în sine, accesul liber la justiție. De altfel, Curtea observă că în actualul Cod de procedură civilă a fost reglementată — la art. 200 — o procedură pentru regularizarea cererilor de chemare în judecată, oferindu-se reclamantului posibilitatea să complinească eventualele lipsuri ale acesteia, inclusiv cele referitoare la neplata taxei de timbru corespunzătoare, astfel că anularea cererii nu intervine *de plano*. Totodată, legiuitorul a prevăzut un remediu procesual constând în formularea unei cereri de reexaminare a încheierii de anulare a cererii, conform art. 200 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Teodor Moga în Dosarul nr. 1.592/104/2013/a2 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și constată că dispozițiile art. 20 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 197 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 16 iunie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 468

din 16 iunie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 296²² alin. (2)
din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 296²² alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Marian Cristian Mocanu în Dosarul nr. 1.094/114/2014 al Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 209D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției de neconstituționalitate, constatându-se lipsa celeilalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă faptul că la dosarul cauzei autorul excepției de neconstituționalitate a depus un memoriu în susținerea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate care solicită admiterea acesteia și să se constate că dispozițiile art. 296²² alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal sunt contrare art. 16 și art. 56 din Constituție, în măsura în care nu permit instituirea unui plafon maximal pentru baza de calcul al contribuției de asigurări de sănătate pentru persoanele care realizează venituri din activități independente. În continuare, susține excepția astfel cum este formulată în notele scrise și arată, în esență, că, în cazul sistemului de pensii publice, plata unei contribuții nominale diferite conduce la alocarea unei prestații sociale diferite, principiu care, însă, nu se aplică în cazul sistemului de asigurări de sănătate, unde, deși pentru aceleași categorii socioprofessionale baza de calcul al contribuției nu este limitată, prestațiile sociale sunt egale. În acest sens, menționează prevederile Legii nr. 95/2006 și face precizarea că acestea reglementează o serie de drepturi ale asiguraților, drepturi care au același conținut și aceeași întindere indiferent de cuantumul contribuției. În final, făcând referire la evoluția legislativă în materie, arată că proiectul noului Cod fiscal, propus pentru a intra în vigoare la 1 ianuarie 2016, prevede revenirea la plafonul de cinci salarii medii pe economie în cazul bazei de calcul pentru asigurările de sănătate.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care arată că autorul acesteia dorește o plafonare a cuantumului contribuției de asigurări sociale de sănătate și cu privire la persoanele prevăzute la dispozițiile criticate. Or, față de compararea celor două sisteme de contribuții, menționate de autorul excepției, arată că, pe de o parte, acestea au regim juridic diferit și finalitate diferită, respectiv unele au la bază principiul contributivității, iar celelalte principiul solidarității, pe

de altă parte, este atribuția legiuitorului de a plafona aceste contribuții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 27 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.094/114/2014, Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 296²² alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Marian Cristian Mocanu cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva unei sentințe pronunțate de Tribunalul Buzău într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva deciziei de impunere privind plățile anticipate cu titlu de impozit pe venit, respectiv contribuții de asigurări sociale de sănătate.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că, potrivit art. 296 din Codul fiscal, legiuitorul a înțeles să reglementeze modele și limite diferite de stabilire a bazei de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate, în funcție de natura venitului, însă, fără a nega, de principiu, acest drept al statului, modalitatea concretă de stabilire a bazei de calcul pentru asigurările sociale de sănătate în cazul categoriilor socioprofessionale menționate în prevederile art. 296²² alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal este de natură să conducă la situații inechitabile și discriminatorii. În acest context face referire la acte normative succesive prin care s-a instituit sistemul de impunere și consideră că actualul mecanism de calcul este complicat și neconstituțional, ceea ce contravine chiar unuia dintre scopurile enunțate în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 125/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, respectiv „continuarea simplificării și unificării legislației și a administrării contribuțiilor sociale obligatorii datorate de persoanele fizice”.

8. Astfel, în opinia autorului excepției de neconstituționalitate, categoriile socioprofessionale vizate de normele criticate sunt defavorizate, pe de o parte, din perspectiva contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate plătite, în raport cu alte categorii care realizează venituri de același fel și au tratament fiscal similar, și, pe de altă parte, din perspectiva prestațiilor sociale dobândite. În continuare, prezintă comparații și modul de calcul al contribuțiilor datorate de diferite categorii de contribuabili, arătând, de exemplu, că Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății reglementează o serie de drepturi ale asiguraților, drepturi care au același conținut și aceeași întindere, indiferent de cuantumul contribuției [de exemplu, art. 217 și următoarele din Legea nr. 95/2006], sau anumite situații în care baza de calcul al contribuției de asigurări sociale este plafonată [de exemplu, pentru persoanele prevăzute la art. 52 alin. (1) lit. a)—c) din aceeași lege].

9. În final, consideră că art. 296²² alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în actuala redactare, care nu permite existența unui plafon pentru baza de calcul al contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate, contravine prevederilor constituționale referitoare la egalitatea în fața legii și așezării juste a sarcinilor fiscale.

10. **Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, prevederile criticate nu încalcă dispozițiile constituționale menționate, întrucât sistemul național de asigurări sociale de sănătate are la bază principiile solidarității și al subsidiarității, accesul populației la serviciile medicale fiind condiționat de plata contribuției către Fondul național unic de asigurări de sănătate. Faptul că valoarea contribuției diferă de la o persoană la alta, în raport cu veniturile realizate și modalitatea de calcul, nu încalcă prevederile constituționale invocate, această diferențiere fiind justificată de situația în care se află diferitele categorii de contribuabili, precum și de principiile enunțate mai sus în colectarea și utilizarea fondurilor asigurărilor sociale de sănătate.

11. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 296²² alin. (2) Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: [Baza de calcul] „(2) *Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele prevăzute la art. 296²¹ alin. (1) lit. a)–e) este diferența dintre totalul veniturilor încasate și cheltuielile efectuate în scopul realizării acestor venituri, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuții sociale, sau valoarea anuală a normei de venit, după caz, raportată la cele 12 luni ale anului, și nu poate fi mai mică decât un salariu de bază minim brut pe țară, dacă acest venit este singurul asupra căruia se calculează contribuția.*” Prevederile art. 296²¹ [Contribuabili] alin. (1) lit. a)–e), la care face referire textul criticat, au următorul cuprins: „*Următoarele persoane au calitatea de contribuabil la sistemul public de pensii și la cel de asigurări sociale de sănătate, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaționale la care România este parte, după caz:*

- a) *întreprinzătorii titulari ai unei întreprinderi individuale;*
- b) *membrii întreprinderii familiale;*
- c) *persoanele cu statut de persoană fizică autorizată să desfășoare activități economice;*
- d) *persoanele care realizează venituri din profesii libere;*
- e) *persoanele care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, la care impozitul pe venit se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate.*”

15. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) — „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*” și art. 56 alin. (2) — „*Sistemul legal*

de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale”.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul excepției de neconstituționalitate este nemulțumit, pe de o parte, de modalitatea concretă de stabilire a bazei de calcul pentru asigurările sociale de sănătate în cazul categoriilor socioprofesionale menționate în prevederile art. 296²² alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și, pe de altă parte, consideră că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, deoarece nu permit instituirea unui plafon maximal pentru baza de calcul al contribuției de asigurări de sănătate pentru persoanele care realizează venituri din activități independente, ceea ce conduce la încălcarea principiilor egalității și al așezării juste a sarcinilor fiscale, în raport cu alte categorii de venituri și persoane.

17. Curtea, având în vedere jurisprudența sa în materie, reține că toate persoanele care realizează venituri impozabile au obligația de a contribui la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate cu o cotă din veniturile impozabile obținute, beneficiind, în calitate de asigurați, de un pachet de servicii medicale de bază. Astfel, prin Legea nr. 95/2006 s-a instituit un sistem care să permită accesul populației la serviciile medicale, acces condiționat, însă, de plata unei contribuții către Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate. În acest sens, întreaga societate trebuie să contribuie la efortul protejării sănătății populației, în temeiul principiului solidarității și al subsidiarității, iar obligativitatea asigurării și a contribuției la sistemul asigurărilor sociale de sănătate trebuie analizată în legătură cu un alt principiu care stă la baza acestui sistem, și anume cel al solidarității, întrucât datorită solidarității celor care contribuie acest sistem își poate realiza obiectivul principal, respectiv cel de a asigura un minimum de asistență medicală pentru populație, inclusiv pentru acele categorii de persoane care se află în imposibilitatea de a contribui la constituirea fondurilor de asigurări de sănătate, fiind o expresie a prevederilor constituționale care reglementează ocrotirea sănătății și a celor care consacră obligația statului de a asigura protecția socială a cetățenilor (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 351 din 24 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 29 iulie 2014, sau Decizia nr. 452 din 16 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 11 noiembrie 2014).

18. În ceea ce privește critica referitoare la pretinsa inechitate și discriminare ca urmare a neplafonării bazei de calcul al contribuției de asigurări de sănătate pentru persoanele prevăzute la art. 296²² alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, Curtea constată că este firesc ca valoarea contribuției să difere de la persoană la persoană, în raport cu quantumul veniturilor realizate, dar această diferență este rezonabilă și justificată de situația obiectiv deosebită în care se află persoanele care realizează venituri mai mari față de cele ale căror venituri sunt mai reduse, precum și de principiul solidarității și subsidiarității în colectarea și utilizarea fondurilor (a se vedea Decizia nr. 56 din 26 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 21 februarie 2006).

19. Referitor la invocarea în susținerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 din Constituție, Curtea reține că principiul constituțional al așezării juste a sarcinilor fiscale pentru suportarea cheltuielilor publice impune, de asemenea, diferențierea contribuției persoanelor care realizează venituri mai mari, iar cota de contribuție, exprimată procentual, este unică, neavând nici caracter progresiv, diferența valorică a contribuției fiind determinată de nivelul diferit al venitului (în acest sens este și Decizia nr. 9 din 16 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 6 martie 2014).

20. Distinct de acestea, Curtea observă că autorul excepției de neconstituționalitate deduce critica prevederilor supuse controlului de constituționalitate, pe de o parte, și din perspectiva unei modificări a prevederilor art. 296²² alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal sub aspectul instituirii unui plafon maximal pentru baza de calcul al contribuției de asigurări de sănătate pentru persoanele care realizează venituri din activități independente, iar, pe de altă parte, din compararea unor prevederi legale și situații juridice diferite. Or, analizând excepția de neconstituționalitate și prin prisma acestor criticii, Curtea reține că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției.

Procedându-se altfel s-ar ajunge, inevitabil, la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în discuție constituționalitatea uneia dintre ele. Totodată, Curtea reține că modificarea și completarea legii nu intră în atribuțiile sale, întrucât, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului de constituționalitate. De altfel, în temeiul art. 61 din Constituție, „Parlamentul este [...] unica autoritate legiuitoare a țării”, astfel încât modificarea, completarea ori abrogarea normelor juridice constituie atribuții exclusive ale acestuia, sens în care Parlamentul sau Guvernul, pe calea delegării legislative, poate adopta prevederi legale în sensul dorit de autorul excepției de neconstituționalitate.

21. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marian Cristian Mocanu în Dosarul nr. 1.094/114/2014 al Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 296²² alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 iunie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 504

din 30 iunie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 296² și ale art. 296²¹ alin. (1) lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 296² și ale art. 296²¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Daniela Stamule în Dosarul nr. 3.968/118/2014 al Tribunalului Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal și care

formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 174D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Acesta arată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra soluției legislative criticate prin deciziile nr. 335 din 10 martie 2011 și nr. 351 din 24 iunie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 5 decembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 3.968/118/2014, **Tribunalul Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 296² și ale art. 296²¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Daniela Stamule într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de anulare a unei decizii de impunere a organelor fiscale.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia arată, în esență, că dispozițiile legale criticate care instituie obligativitatea plății contribuției la fondul de asigurări sociale de sănătate, ca efect al dreptului absolut al statului în cadrul unor raporturi de drept public unilateral (*jus domini*) de a colecta obligațiile bănești față de bugetul statului, sunt neconstituționale, în condițiile în care Constituția consacră obligativitatea plății de către resortisanți doar a impozitelor, taxelor și contribuțiilor la cheltuielile publice. Neconstituționalitatea dispozițiilor legale criticate apare și mai clar în condițiile în care noțiunea de contribuție de asigurări sociale de sănătate, așa cum este ea reglementată de Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și chiar de Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal în art. 2, nu poate, în niciun caz, echivala cu noțiunea de impozit sau taxă. Legiuitorul a înțeles să lege nașterea raportului juridic în urma căruia se dobândește calitatea de asigurat de încheierea unui contract de asigurare, altfel art. 211 privind persoanele asigurate din Legea nr. 95/2006 nu ar avea niciun rost. Existența obligației de plată a acestei contribuții *ope legis* nu ar putea fi reținută decât în lipsa reglementării necesității încheierii unui contract de asigurare. Pe de altă parte, dacă Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății ar fi stabilit un sistem obligatoriu de plată al acestor contribuții, nu ar fi trebuit să condiționeze plata acestora de prestarea serviciilor medicale. Astfel, din modul cum este reglementat sistemul de asigurări sociale de sănătate din România reiese fără tăgadă faptul că noțiunea de contribuții de asigurări sociale de sănătate nu poate fi echivalată cu noțiunea de taxă sau impozit. Noțiunea de contribuție exclude, de principiu, caracterul obligatoriu absolut al obligației de plată, obligație care este condiționată, în definitiv, de dobândirea calității de asigurat și, *in extenso*, de încheierea unui contract de asigurare.

6. **Tribunalul Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, menționând jurisprudența relevantă a Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 335 din 10 martie 2011 și nr. 351 din 24 iunie 2014.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este formulat în încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 296² și ale art. 296²¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal. Din examinarea excepției rezultă că, în realitate, obiectul acesteia îl constituie prevederile art. 296² și ale art. 296²¹ alin. (1) lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din

23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, prevederi care au următorul conținut:

— Art. 296²: „*În sensul prezentului titlu, contribuțiile sociale definite la art. 2 alin. (2) sunt contribuții sociale obligatorii.*”;

— Art. 296²¹ alin. (1) lit. d): „*(1) Următoarele persoane au calitatea de contribuabil la sistemul public de pensii și la cel de asigurări sociale de sănătate, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaționale la care România este parte, după caz: [...] d) persoanele care realizează venituri din profesii libere.*”.

12. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 56 privind contribuțiile financiare.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile Legii fundamentale, garantând prin art. 34 dreptul la ocrotirea sănătății, nu consacră și existența unui drept fundamental al persoanei la alegerea furnizorului serviciilor medicale (a se vedea Decizia nr. 128 din 16 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 8 mai 2012).

14. Totodată, prin Decizia nr. 705 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 31 octombrie 2007, ori Decizia nr. 1.011 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 6 august 2009, Curtea a statuat că sistemul asigurărilor sociale de sănătate își poate realiza obiectivul principal datorită solidarității celor care contribuie, astfel că obligația de contribuție la acest sistem reprezintă de fapt o expresie a prevederilor constituționale care reglementează ocrotirea sănătății și a celor care consacră obligația statului de a asigura protecția socială a cetățenilor.

15. De asemenea, prin Decizia nr. 335 din 10 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 23 mai 2011, Curtea a reținut că, datorită solidarității celor care contribuie, sistemul public de asigurări sociale de sănătate își poate realiza obiectivul principal, respectiv cel de a asigura un minimum de asistență medicală pentru populație, inclusiv pentru acele categorii de persoane care se află în imposibilitatea de a contribui la constituirea fondurilor de asigurări de sănătate. Art. 56 din Constituție prevede obligația cetățenilor de a contribui prin impozite și prin taxe la cheltuielile publice. În cazul sistemului public de sănătate, aceste cheltuieli publice vizează însăși îndeplinirea obligației constituționale a statului de a asigura ocrotirea sănătății și protecția socială a cetățenilor.

16. Curtea mai observă că prin Decizia nr. 325 din 25 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 16 iulie 2013, a reținut că Legea nr. 95/2006 a instituit un sistem care să permită populației accesul la serviciile medicale, acces condiționat, însă, de plata unei contribuții către Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate. Totodată, Legea nr. 95/2006 prevede că întreaga societate trebuie să contribuie la efortul protejării sănătății populației, în temeiul principiului solidarității și al subsidiarității, consacrat de art. 208 alin. (3) lit. b) din această lege. În acest sens, prin Decizia nr. 934 din 14 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2007, Curtea a statuat că „obligativitatea asigurării și a contribuției la sistemul asigurărilor sociale de sănătate trebuie analizată în legătură cu un alt principiu care stă la baza acestui sistem, anume cel al solidarității. Astfel, datorită solidarității celor care contribuie, acest sistem își poate realiza obiectivul principal, respectiv cel de a asigura un minim de asistență medicală pentru populație, inclusiv pentru acele categorii de persoane care se află în imposibilitatea de a contribui la constituirea fondurilor de asigurări de sănătate. Toate acestea reprezintă, de fapt, «o expresie a prevederilor constituționale care reglementează ocrotirea sănătății și a celor care consacră obligația statului de a asigura protecția socială a cetățenilor»” (a se vedea și considerentele Deciziei nr. 351 din 24 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 29 iulie 2014, paragraful 15).

17. Distinct de cele de mai sus, Curtea mai constată că dispozițiile art. 56 din Constituție trebuie coroborate cu cele ale art. 139 alin. (3) din Constituție potrivit cărora „*Sumele reprezentând contribuțiile la constituirea unor fonduri se folosesc, în condițiile legii, numai potrivit destinației acestora*”. Astfel, contribuțiile datorate potrivit dispozițiilor legale criticate sunt destinate acoperirii unor cheltuieli publice — cele privind asigurarea sănătății populației. Cuantumul acestor contribuții se

raportează la venitul persoanei fizice, dar serviciile medicale de care beneficiază nu sunt limitate la valoarea contribuției achitate.

18. Așadar, contribuțiile de asigurări sociale de sănătate reprezintă contribuții a căror destinație este Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și își au reflectarea în textele constituționale menționate, astfel încât susținerile autoarei excepției de neconstituționalitate urmează să fie respinse ca neîntemeiate.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Daniela Stamule în Dosarul nr. 3.968/118/2014 al Tribunalului Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 296² și ale art. 296²¹ alin. (1) lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 iunie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 523

din 7 iulie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Alexandru Căldăraș în Dosarul nr. 133/221/2015 al Judecătoriei Deva — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 662D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor legale criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 749 din 12 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 133/221/2015, **Judecătoria Deva — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru**, excepție invocată de Alexandru Căldăraș într-un dosar având ca obiect soluționarea contestației la executare formulate cu ocazia unei proceduri de executare silită în cadrul căreia s-a dispus măsura popririi pe pensia contestatorului.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât nu s-a înregistrat existența vreunei situații extraordinare care să justifice adoptarea actului normativ atacat.

6. **Judecătoria Deva — Secția civilă** apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** a comunicat faptul că își păstrează punctul de vedere consemnat în deciziile Curții Constituționale nr. 675 din 13 noiembrie 2014, nr. 7 din 15 ianuarie 2015 și nr. 39 din 3 februarie 2015, în sensul că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013.

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 115 privind regimul adoptării ordonanțelor de urgență ale Guvernului. Din examinarea susținerilor autorului excepției de neconstituționalitate rezultă faptul că, în realitate, autorul excepției de neconstituționalitate se referă doar la prevederile art. 115 alin. (4) privind necesitatea respectării condiției existenței unei situații extraordinare pentru ca Guvernul să poată adopta o ordonanță de urgență.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate se constată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor ordonanței de urgență în ansamblul ei, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și la aceleași critici de neconstituționalitate, prin Decizia nr. 46 din 4 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 15 aprilie 2014, și a constatat că aceste dispoziții legale sunt constituționale.

14. Așadar, relativ la criticile de neconstituționalitate extrinsecă raportate la art. 115 alin. (4) privind regimul adoptării ordonanțelor de urgență din Constituție, Curtea a statuat în mod constant în jurisprudența sa că situațiile extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun, aspect întărit și prin adăugarea sintagmei „a căror reglementare nu poate fi amânată”.

15. Curtea reține că prin Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 23 iulie 2009, a constatat că pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile,

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alexandru Căldăraș în Dosarul nr. 133/221/2015 al Judecătoriei Deva — Secția civilă și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Deva — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 iulie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public.

16. În raport cu obiectul criticii de neconstituționalitate formulate, Curtea observă că, în nota de fundamentare a ordonanței de urgență criticate, existența unei situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată și urgența acesteia sunt justificate de Guvern prin următoarele argumente: modificarea cadrului legal de desfășurare a procesului civil prin adoptarea Codului de procedură civilă, precum și punerea în aplicare a noilor instituții adoptate prin Codul civil, faptul că evoluția în plan legislativ menționată nu s-a reflectat într-un mod adecvat și la nivelul cadrului normativ privind taxele judiciare de timbru, care au rămas în principal la nivelul stabilit în anul 1997, actualizat în anul 2010 prin aplicarea indicelui de inflație, necesitatea ca sistemul de taxare să reflecte noua structură și dinamică a procesului civil, noile garanții procedurale acordate părților pentru asigurarea unui proces echitabil, precum și acoperirea costurilor suplimentare pentru dezvoltarea infrastructurii și pentru asigurarea logisticii necesare punerii în aplicare a noilor prevederi legale, de necesitatea asigurării, pe de o parte, a unui echilibru corespunzător între eforturile bugetare de asigurare a unui serviciu public calitativ și obligația cetățeanului care folosește acest serviciu de a contribui la susținerea costurilor, dar și, pe de altă parte, a transparenței aplicării normelor în materie implicând o evidență clară asupra tuturor operațiunilor pe care le implică sistemul de taxare, luarea în considerare a faptului că neadoptarea în regim de urgență a prezentului act normativ ar conduce la conservarea unui sistem de taxare neadecvat față de liniile trasate prin regândirea sistemului juridic românesc odată cu adoptarea noului Cod civil și a noului Cod de procedură civilă, cu consecințe negative pe planul situației justițiabililor și al nevoilor acute ale sistemului judiciar, dar și al transparenței și disciplinei financiare impuse de exercițiul colectării la buget a sumelor provenind din plata taxelor judiciare de timbru.

17. Analizând toate motivele invocate de către Guvern în preambulul ordonanței de urgență, în mod cumulat, Curtea a ajuns la concluzia că a existat un grad mare de abatere de la obișnuit cu ocazia adoptării ordonanței de urgență, și anume condițiile concrete în care urma să se desfășoare activitatea sistemului judiciar, având în vedere adoptarea noilor coduri, Codul civil și Codul de procedură civilă, și necesitatea finanțării optime a acestui sistem prin raportare la nevoile sale reale, astfel încât Curtea a considerat că există o situație extraordinară în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție. Pentru toate aceste motive, Curtea a constatat că reglementarea criticată nu aduce atingere dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție, îndeplinind exigențele urgenței și ale situației extraordinare.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare a Direcției secretariat general și protocol, aprobat prin Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 53/2013

În temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul afacerilor interne, emite următorul ordin:

Art. I. — Regulamentul de organizare și funcționare a Direcției secretariat general și protocol, aprobat prin Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 53/2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 285 din 21 mai 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 6, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Direcția secretariat general și protocol are în subordine Centrul de contact al ministerului.”

2. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — Conducerea Direcției secretariat general și protocol este asigurată de un director, ajutat de un director adjunct.”

3. La articolul 12, literele c) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) coordonează Direcția secretariat general și protocol și Centrul de contact al ministerului;

f) delegă atribuții din competența sa directorului adjunct sau altor persoane din subordine, în condițiile legilor și ale actelor normative în vigoare, cu excepția atribuțiilor care îi sunt delegate de șefii superiori ierarhic.”

4. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Directorul adjunct se subordonează nemijlocit directorului Direcției secretariat general și protocol și răspunde de organizarea, planificarea, desfășurarea, controlul, sprijinirea și îndrumarea întregii activități a structurilor pentru care are delegare de competențe și îndeplinește atribuțiile prevăzute în fișa postului, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 4.”

5. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

6. Anexa nr. 2 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

7. În anexa nr. 3, la litera A subpunctul 4, literele a) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) ierarhice: se subordonează nemijlocit secretarului general al Ministerului Afacerilor Interne și are în subordine directorul adjunct, șefii de serviciu și șeful Centrului de contact al Ministerului Afacerilor Interne;

c) de control: coordonarea și controlul directorului adjunct, ale șefilor de serviciu din subordine și ale șefului Centrului de contact al Ministerului Afacerilor Interne pentru: implementarea măsurilor de protecție a informațiilor clasificate, deținute și gestionate de conducerea ministerului, pe de o parte, și de Direcția secretariat general și protocol, pe de altă parte; înregistrarea, evidența și manipularea corespondenței la nivelul conducerii ministerului; primirea, înregistrarea și examinarea petițiilor adresate conducerii ministerului; asigurarea fluxului de informare și documentare în domeniile de activitate specifice instituției; organizarea, administrarea și prelucrarea documentelor de specialitate ce alcătuiesc Fondul arhivistic al aparatului central

al Ministerului Afacerilor Interne; organizarea activităților de protocol intern și extern la nivelul conducerii ministerului; control de specialitate asupra activității personalului din direcție și, la nevoie, a altor structuri din Ministerul Afacerilor Interne;”

8. În anexa nr. 3, la litera A subpunctul 4, după litera c) se introduce o nouă literă, litera c¹), cu următorul cuprins:

„c¹) de coordonare a Centrului de contact al Ministerului Afacerilor Interne;”

9. În anexa nr. 3, la litera A, subpunctul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„5. Definierea sumară a atribuțiilor postului:

Elaborează concepția privind optimizarea activităților specifice direcției; planifică, organizează, conduce și controlează activitățile desfășurate de directorul adjunct, de șefii de serviciu din subordine și de șeful Centrului de contact al Ministerului Afacerilor Interne; asigură organizarea și desfășurarea acțiunilor derulate la nivelul conducerii ministerului, conform dispozițiilor; gestionează petițiile adresate conducerii ministerului.”

10. În anexa nr. 3, la litera D paragraful „Sarcini și îndatoriri”, litera o) se modifică și va avea următorul cuprins:

„o) controlează modul de desfășurare a activităților profesionale, încadrarea în programul de lucru, activitatea personalului de serviciu, stilul și metodele de muncă ale directorului adjunct, șefilor de serviciu și șefului Centrului de contact al Ministerului Afacerilor Interne;”

11. În anexa nr. 3a, la litera A punctul 7 subpunctul 7.1, literele a) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) relații ierarhice:

— subordonat față de: secretarul general;

— superior pentru: directorul adjunct, șefii de serviciu și șeful Centrului de contact al Ministerului Afacerilor Interne;

c) relații de control: coordonarea și controlul directorului adjunct, ale șefilor de serviciu din subordine și ale șefului Centrului de contact al Ministerului Afacerilor Interne pentru: implementarea măsurilor de protecție a informațiilor clasificate, deținute și gestionate de conducerea ministerului, pe de o parte, și de Direcția secretariat general și protocol, pe de altă parte; înregistrarea, evidența și manipularea corespondenței la nivelul conducerii ministerului; primirea, înregistrarea și examinarea petițiilor adresate conducerii ministerului; asigurarea fluxului de informare și documentare în domeniile de activitate specifice instituției; organizarea, administrarea și prelucrarea documentelor de specialitate ce alcătuiesc Fondul arhivistic al aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne; organizarea activităților de protocol intern și extern la nivelul conducerii ministerului; control de specialitate asupra activității personalului din direcție și, la nevoie, a altor structuri din Ministerul Afacerilor Interne;”

12. Anexa nr. 5 se abrogă.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

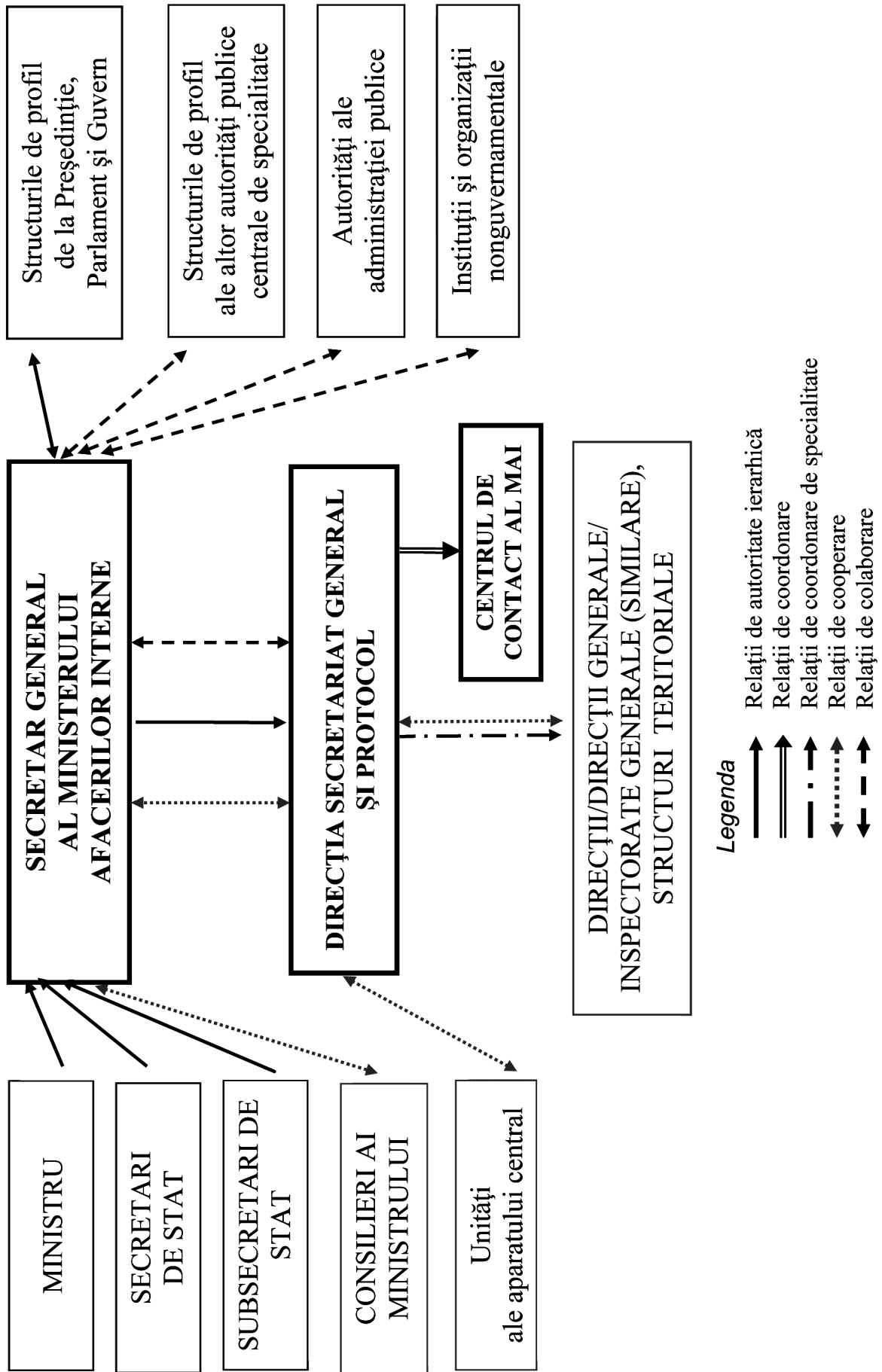
Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Gabriel Oprea

București, 31 iulie 2015.

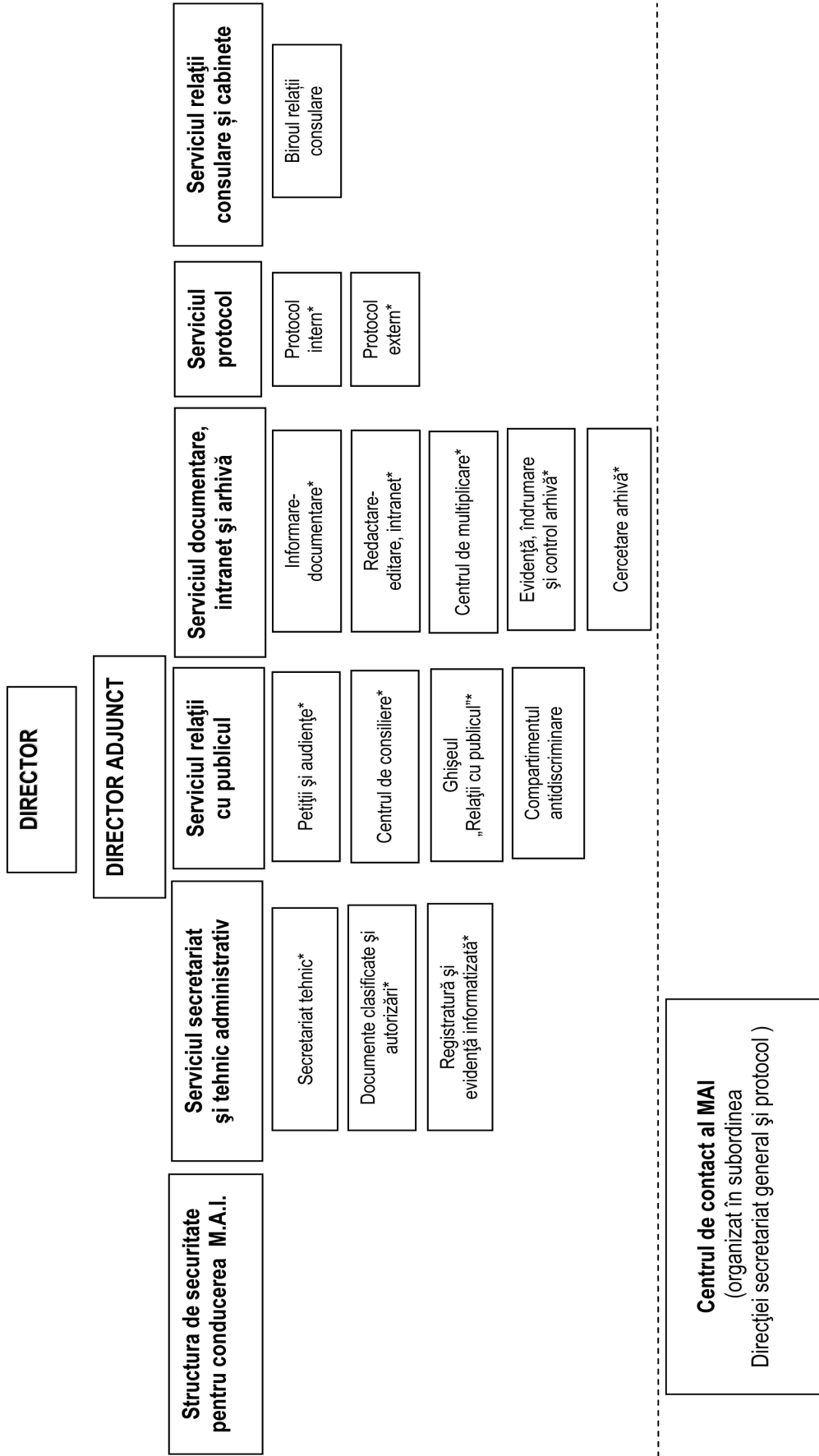
Nr. 87.

DIAGRAMA DE RELAȚII
a Direcției secretariat general și protocol

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

ORGANIGRAMA
Direcției secretariat general și protocol
(nivel direcție)

* – organizat la nivel compartiment

¹⁾ Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

